

1 ΙΟΥΛΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐν Ῥώμῃ μαρτυρησάντων (†284).

Σημείωσις. Ἀναπληροῦται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ὑπὸ φυλλάδος τῶν Ἁγίων, δι' ἐτέρων γ' στιχηρῶν ἐσπερίων, ἀπολυτικίου, καθίσματος πολυελέου, μαρτυρικοῦ εὐαγγελίου ὄρθρου, ἰδιομέλου ν' ψαλμοῦ, δ' στιχηροῦ προσομοίου αἴνων.

Διάταξις ἰσχύουσα αἰωνίως
πλὴν Κυριακῆς καὶ προκειμένου ἐσπερινοῦ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρον, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος

καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἄς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Εἰ βούλει ἐορτάσαι τοὺς Ἁγίους τούτους, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰπὲ τὴν ἀ' στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων γ' ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἦχος Πα. ρ

N^{Πα}
ε ε Κυ ρι ι ε ε κε κρα α ξα α προ ος σε
ει σα α α κουου σο ον μου ει σα κου σο ο ον μου
Κυ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προ ος
σε ε ει σα α α κουου σο ον μου προσχεστη φω νη η η
η τη ης δε η η σε ω ω ω ως μου εν τω κε
κρα γε ναι αι με προ ος σε ε ει σα κουσονμου Κυ υ υ
υ ρι ι ι ι ε

K^{Πα}
α τευ θυν θη τω η η η προ ο ο σε ευ χη η
μου ως θυ μι ι α α μα α ε νω ω ω πι
ο ο ο ον σου ε ε παρ σι ις των χει ρω ω ων μου
θυ σι α ε ε ε ε σπε ε ε ρι ι νη η η ει
σα κουσονμου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

H^{Πα}
ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και
θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Μ^{Πα} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
πο νη ρι ι ασ του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι αις

Σ^{Πα} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συνδυ α α σω με τα των ε κλε κτων αυ των

Π^{Πα} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω τη κε
φα λη ην μϞ

Ο^{Πα} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των

Α^{Πα} κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ
πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο^{Πα} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθα λμοι
οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λη σ την ψυ χη ην

μου

Φ^{Πα} υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α νο

μι αν

Π^Μ ε σου ουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ω ε ως αν πα

ρε ελ θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου
προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Ε^{Πα} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γ γε λω

Ε^{Πα} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
συ ε εγνωστας τρι βους μου

Ε^{Πα} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρου σαν
πα γι δα μοι

Κ^{Πα} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε

βλεπόν και ουκ ην ο επιγινωσκων με

Α ^{Πα} πω λε το φυγη απε μου και ουκ εστιν ο εκ

ζητωντην ψυχη ην μου

Ε ^{Πα} κε εκραξα προς σε Κυρι εει ει πα σου

ει ηελπισμου με ρισμου ει εν γη ζωντων

Π ^{Πα} ρο οσχεσ προς την δε ησι ινμου οτι εταπει

νωθην σφοδρα

Ρ ^{Πα} υσαι με εκ των καταδιωκωντων με οτι ε

κραταιωθησαν υπερεμε

Ε ^{Πα} ξαγαγε εκφυλακτης την ψυχη ην μου του

εξομολογησασθαι αιτω νοματισου

Ε ^{Πα} μευπομενου σιδικαιοι εως ου αν

τα ποδωσμοι

Ε ^{Πα} κβαθεων ^Μ εκεκραξα σοι Κυρι ^{Πα} ε Κυρι

εεισακουσον της φωνη ης μου

Γ ^{Πα} ενηθητω ταωτα σου προσηχοντα εις την

φω νηνησδε η σε ω ωςμου

Τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Προσόμοια.

Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος Κε - ς

Ε^χ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ ρι

ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα σοι

ο ι λα σμος ε στιν

Ο λην α πο θε με νοι εν ς ρα νοιςτην ελ

πι δα θη σαυ ρον α συ λη τον ε αυ τοις οι Α α

γι οι ε ε θη σαυ ρισαν δω ρε α αν ε λα βον δω

ρε αν δι δα ς σι τοις νο σς σι τα ι α μα τα

χρυ σον η αρ γυρον ευ αγ γε λι κω ω ως ς ςκ ε

κτη σαν το αν θρω ποις τε και κτη νε σι τας ευ ερ γε

σι ι ι α ας με τε δω καν ι να δι α πα αν

των υ πη κο οι γε νο με νοι χρι στω εν παρ ρη

σι α πρε σβευ ω σιν υ πε ερ των ψυ χω ων η

μων

ς

Χ Ένε κεν τὸ ὄνομα τὸς σὺ πε μεί να
σε Κυ ρι εὐ πε μεί νεν η ψυ χη μὲ εἰς τον
λο γον σὸ ηλ πι σεν η ψυ χη μὲ ε πι τον Κυ
ρι ον

Υ λην ε βδε λυ ξαν το την ε πι γης φθει ρο
με νην ὄ ρα νο πο λι ται δε εν σαρ κι ως α α
γγε λοι ε ε χρη μα τισαν ἡ ο μο φρων συ σκη νος ξυ
νω ρις ο μο τρο πος των Α γι ων και ο μο ψυ
χος δι ο τοις κα μνσι πα σι τας ι α α α σει εις
βρα βευ ὄ σιν α να ρ γυ ρον πα ρε χοντες την ευ ερ γε
σι ι ι α αν τοις χρη ζισιν ους εν ε τη σι ι

οις υ μνη σω μεν α ξι ως ε ορ ταις εν παρ
ρη σι α πρε σβευ ον τας υ πε ερ των ψυ χω ων
η μων

Χ Απο φυ λα κης πρω ἱ ας με χρι νυ κτος α πο
φυ λα κης πρω ἱ ας ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε

πιτον Κυ ρι ον

Ο λην ει σοι κι σα σα εν ε αυ τηντην Τρι

α δα δυ ας η α οι δι μος Κο σμας και Δα μι α

νο ο ος οι οι θε ο φρο νες ως κρσ νοι οι βλυ ζσ

σιν εκ πη γη ης να μα τα ζω η φο ρσ των ι

α σεων ων και τα λει ψα να πα θη δι α φη η ης

θε ε ρα πευ ς σι και μο να τα α νο μα τα νο σς

εκ βρο τω ω ων α α πε λαυ νσ σι παν των των προ

σφυ υ γων σω τη ρι οι τε λην τες τω Χρι στω εν

παρ ρη σι α πρε σβευ ου σιν υ πε ερ των ψυ χω ων

η μων

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. δ΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Φιλεόρτων συστήματα, λαμπρυνθέντες τῷ πνεύματι, ἐορτὴν συστήσωμεν ἀγαλλόμενοι, τῶν Ἀναργύρων καὶ ἄσματα, Θεῷ ἀναπέμφωμεν, τῷ δοξάσαντι αὐτούς, ἐν σημείοις καὶ τέρασι, καὶ βοήσωμεν, ὁ Θεὸς τῶν ἀπάντων καὶ δεσπότης, διατήρησον ἀτρότους, ἡμᾶς τοὺς πίστει σέβοντας.

Ψαλμὸς ριγ' (116).

Στίχ. ε΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Τοὺς πανσέπτους θεράποντας, τοῦ Θεοῦ προσκυνήσωμεν, τὸν Κοσμᾶν τὸν ἔνδοξον, σὺν Δαμιανῶ, τοὺς Ἀναργύρους τοῦ πνεύματος, τὰ ἄνθη τὰ εὖοσμα, τοὺς τοῦ κόσμου ἰατροὺς, ἰωμένους ὀξύτατα, ἀναργύρως τε, τὰς ψυχάς, καὶ τὰ σώματα ἀνθρώπων, τῶν ἐν πίστει ἐκτελούντων αὐτῶν τὴν μνήμην τὴν ἔνδοξον.

Στίχ. 7. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἴατροι πανασίδιμοι, ἀθληταὶ γενναιότατοι, τῶν πιστῶν τὸ καύχημα τὸ περιδοξον, καὶ περιλάλητον ἄκουσμα, Ἀνάργυροι ἔνδοξοι, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανέ, εὐσεβείας τὸ στήριγμα διασώσατε, ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς ὑμνοῦντας, καὶ ὑμῶν τὴν θείαν μνήμην, περιχαρῶς ἑορτάζοντας.

ἢ ἀντὶ τούτων:

Προσόμοια τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, ἕτερα.

Ποίσις εὐφημιῶν. Ἦχος Δι-Θ.

✠ Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις:

καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ εκ πα σω ωντων α νο

μι ω ων αυ του

Π οι οι οι οισ ευ φη μι ω ων κα α

α λλε ε ε σιν ε παι νε ε σω ω ω με εν

τω ων Α α ναρ γυ υ ρων την σε πτην δυ

α α α δα και αι ε ε εν δο ο ο ξον

Νη την κα τα λα αμ ψα α σαν πε ε ρα α α

τα ταις α κτι νο βο α λαις τώ ων θαυ μα α

των την βου υ υ υ σιν των ι α μα α τών την
 α α ει ειρ ρυ υ υ τον την ρω ω ω
 σιν των προ στρε χο ον τών με τα α πι ι στεε ε
 ε ως ταυτην γαρ μο ο νη η ην προ ε ε γνω ως
 α ξι α αν δο ο ο ο ο ξης και α λη κτχ χα
 ρα α α ασ και τρυ υ φη η ης Χρι στο ος ο
 Θε ε ε ε η η η η μων ο ο ε ε χων
 το με ε γα ε ε ε λε ε ε ε ος

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν
 παν

τε ες οι λα α οι

Π οι οι οι οισ υ μνω δι ω ω ωων α α

α σμα α α α σι κα τα στε ε ψω ω ω

με εν Κο ο ο σμα αν τον θει ει ον και Δα μι

α νο ο ον τον τρι ισ μα α α κα α α α ρον

της α λη θει ει α ασ τς κη η ρυ υ υ υ

κας και των Α πο στο ο λων ο ο μο ζη η

λος τα σκε ε ε ευ η τσ Πα ρα κλη η τσ ς τα
 πα αν α α γι ι ι ι α τα πα α α α
 σαν την οι κσ με ε νη ην κα τα αρ δε ευ ο ο ο
 ον τα ταις των θαν μα α τω ω ων στα γο ο σι
 τς Α ναρ γυ ρς τε ε ι ι α α α τρς
 και προς Θε ο ο ο ον πρε σβε ευ τα α ας τον
 δο ον τα πι στοις α α πα α α α σι το ο
 με ε γα και αι πλσ σι ον ε ε ε λε ε ε
 ε ος

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ

Κυρίου
 με νειεις το ο ον αι ω ω να
Π οι οι οι οισ οι γη γε νει ει ειεις α α
 αν θε ε ε ε σιν α να δη η σω ω ω
 με εν τη η ην ξυ υ νω ρι ι δα την φω το
 φα νη η η και υ υ πε ερ λα α α μπρον

και καλ λυ νο με ε νη ην τη χα α ρι ι ι

ι τι και ἄλλως και καλ λυ νο με νη ην τη

χα α α α ρι ι ι ι τι

το πε φω τι σμε ε νοον θει ει ει ον γε ευ γος

Κο σμα α α αν τε και Δα μι α νο ο ο ον τς

α α κε ε στοο ο ο ρας τς πα α α α

σι τοις α σθε νθ ς σι ιν ι σχυ υν νε ε μο ο ο

ον τας τς πο τα μθ ς τω ω ων θαυ μα α των

τς α συ λς τε ε θη η σα α αυ ρς δι

ων Χρι στο ο ο ος ο Θε ε ο ο ος δω ρει

ται πα α σιν ι ι ι α α α α σιν σω

τη ρι ι αν τε και ε ε ε λε ε ε ε

ος

Ἦχος Πα

Πα ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ω Πνευ μα α α τι

A^{Πα} τε λευ τητος υ παρ χειτων α γι ω ω ων

η η χα α α ρις ην πα α ρα α α Χρι ι στου

ε ε ε κο μι ι σα α αν το ο θεν αυ των και

τα λει ψα α να εκ θει α ας δυ να α α α

Πα με ε ε ε ως δι η νε κως ε νερ γου ου σι ι ι

τοις θαν αυ μα α α α σιν ων και τα ο νο ο

μα α α τα α μο να εκ πι στε ως ε ε πι βο ο

ω ω με ε ε ε να των α νι α των αλ γη δο ο ο

νων α α α παλ λα ατ τϛ ϛ ϛ ϛ σι δι ων Κυ

ρι ε και η η η μας των της ψυ χης και σω μα α τος

Πα πα α θων ε λευ θε ε ε ε ρω ω ω ω σον ω ως

φι λα α αν θρω ω ω πος

K^{Πα} αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις

τϛ ϛ ϛ αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω

νων α α α μην

Τ
Πα
 ις μη μακα ρι σει σε Πα να γι α α α Πα α ρθε
Δι
Πα
 ε ε νε τισ μη α νυ υ μνη σει ει σου τον α λο ο
 ο χε ε ευ τον το ο ο κον ο γαρ α χρο νως εκ
 Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι ος μο ο νο γε ε νης
 ο αυ τος εκ σου ου της α α α γνη η ης προ ο η ηλ
 θεν α φρα α α στως σα αρ κω ω ω θεις φυ σει
 Θε ε ε ο ο ος υ πα α αρ χων και φυ σει γε
 νο ο με ε νος α ανθρωω ω πος δι ι η η
Κε
Δι
 η μας ουκ εις δυ α α δα α προ σω ω ω πων τε
 μνο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α α δι ι
Πα
Πα
 φυ υ σε ε ων α συγ χυ υ τως γνω ω ω ρι ζο ο
Δι
 με ε ε νος αυ το ον ι ι κε τε ευ ε σε μνη πα
Πα
 αμ μα κα α α α ρι ι ι ι στε ε λε η θη η η
 η η η ναι τα ας ψυ χα α ας η η η μω ω
 ω ω ω

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐὰν δὲ εἰσοδεύουν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν.

Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος $\overline{\omega\alpha\delta\epsilon}$ Δι-Θ

Φως ἰλαροῦ ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν.

Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος $\overline{\omega\alpha\delta\epsilon}$ Δι-Θ

Φως ἰλαροῦ ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις γι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας.

Ἦχος πλ' Νη ς

Ι δς ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον
 πα αν τες οι δς ς λοι Κυ ρι ς

Στίχ. α'. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,
 εν αυ λαις οι οι κς ς Θε

ου ημων

Ι δς ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον
 πα αν τες οι δς ς λοι Κυ ρι ς

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια Δ

και ευ λο γει τε ε τον Κυ ρι ον ν

I δα δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον Δ

πα αν τες οι δα δ λοι Κυ ρι ι δ δ δ δ ν

Τῆ Δευτέρῃ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι - Θ

K υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω Δ

κε κρα γε ε ναι με προσ αυ τον ε

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με Δ

ει σα κς σον της προσ ευ χη ης μς Δ

K υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω Δ

κε κρα γε ε ναι με προσ αυ τον ε

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σὺ, Κύριε Δ

σα ας με Δ

K υ υ ρι ος ει σα κς σε ται αι μς εν τω Ζ'

κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον Δ

Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Το ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με
πα σαστας η με ρα στης ζω ης μθ

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με και οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

χλόης
ε κει με κα τε σκη νω σεν

Το ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με
πα σαστας η με ρα στης ζω ης μθ

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ και πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ

φοβηθήσομαι κακά
ο τι συ υ μετ ε μθ ς ς ει

Το ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με
πα σαστας η με ρα στης ζω η ης μθ ς ς

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Οθε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με
και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου
ε νω τι

σαι τα ρη μα τα τθ στο μα τος μθ

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με ^{ν'} ²²

και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με ^u ⁹

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι ^u ⁹ και ο Κυ ρι ος

αν τι ληπτω ρ της ψυ χης μθ ^u ⁹

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με ^{ν'} ²²

και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με ε ε ε ^u ⁹

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-θ

Η βο η θει α α μθ πα ρα Κυ ρι ι ι θ

^Δ ²² τθ ποι η σαντος τον θ ρα νον και την γη ην ^ε ²²

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη ^Δ ²² ο θεν η ξει

η βο η θει α μθ ^Δ ²²

Η βο η θει α α μθ πα ρα Κυ ρι ι ι θ

^Δ ²² τθ ποι η σαντος τον θ ρα νον και την γη ην ^ε ²²

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ ^Δ ²² φυ λα ξει

την ψυ χην σθ ο Κυ ρι ος ^Δ ²²

Η βο η θει α μπα ρα Κυ ρι ι ς τς
ποι η σαντος τον ς ρα νο ον και τη ην γη η

ην

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας.

ᾠχος Γα φ

Ο Γα Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι το ε λε
ο ος σ ς προ φθα α σει με

Στίχος α'.
Ε ξε λθ με εκ των εχ θρων μ ε ο Θε
ος και εκ των ε πα νι στα με νων επ ε με ε λυ

τρω σαι αι με

Ο Γα Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι το ε λε
ο ος σ ς προ φθα α σει με

Στίχος β'.
Ρ υ σαι με εκ των ε ρ γα ζο με νων την α
νο μι αν και εξ αν δρων αι μα των σω στον με

Ο Γα Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι το ε λε ο
ος σ ς προ φθα σει με ε ε ε

Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

(Ζήτει τῆ κγ' Ἀπριλίου, τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου)

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(μγ' 9-14).

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(γ' 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξιούς ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ε' 15-23, στ' 1-3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῆ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα

ἀκαταμάχητον, ὀσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἄγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ

Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν

ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν
ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

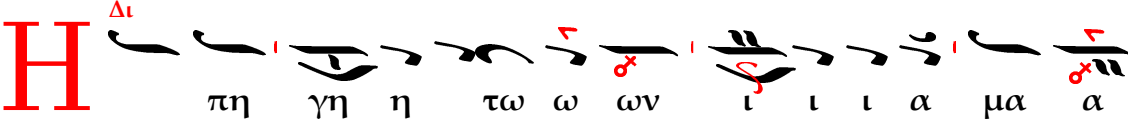
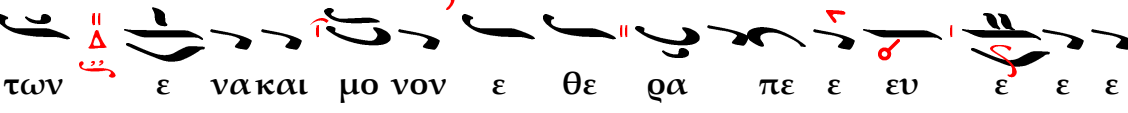
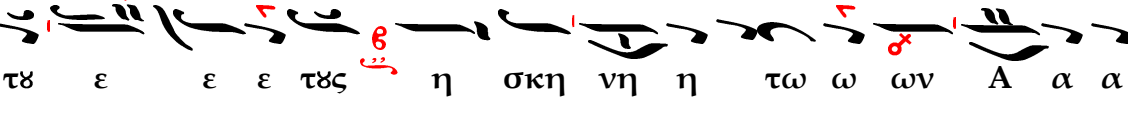
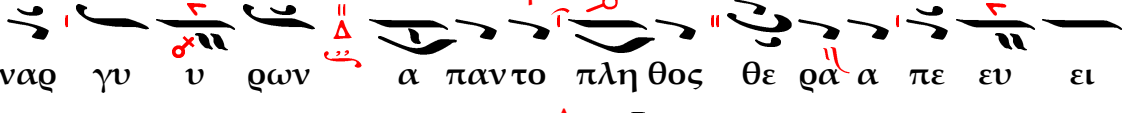
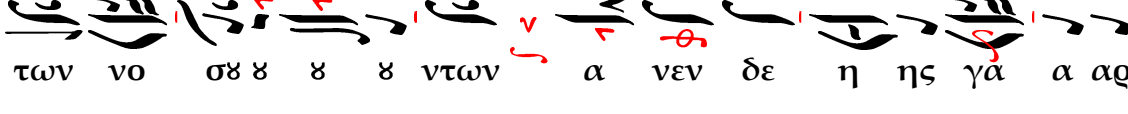
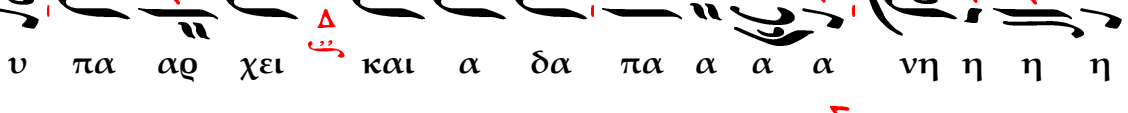

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Μέλος Σίμωνος Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Ϡ

Η πη γη η τω ω ων ι ι ι α μα α
 των ε να και μονον ε θε ρα πε ε ευ ε ε ε
 τς ε ε ε τς η σκη νη η τω ω ων Α α α
 να ρ γυ υ ρων α παντο πληθος θε ρα α πε ευ ει
 των νο σς ς ς ς ντων α νεν δε η ης γα α αρ
 υ πα αρ χει και α δα πα α α α νη η η η
 τος ο πλς το ο ος τω ω ων Α α γι ι ι ων

ταις αυ των ι κε σι αις Χρι στε ε λε ε η η
σο ο ον η η η η μας

Ὁ αὐτός. Θεοφάνους.

Π ο θω θει ω και ε ε ρω τι ι ι τώ ω ων
με λλο ο ντων πρα κτι κως πο λι τευ σα με ε νοι
τας σω τη ρι ι ρς ο δ ρ ρ ρ ρς δι η νυ υ υ
σα α α τε ο θεν το κα θα ρο ο ον της ψυ υ
χης α κη λι δω τον τη ρη η σα α ντες
των ε νυ λων τε λει ει ω ω ως α πε ε ε στη η η
η τε Πνευμα τι δε θει ω χρω σω ω θε ε ε ντες
α χρω σω στας ι α α σεις τοις νο σ ρ ρ ρ ρ σι
πα ρε ε ε χε ε ε ε τε δυ ας ι ε ε ρα
φω ταυ γη η η ης ξυ νω ω ρις πε φω τι σμε νον
θει ον ζε ε ε ευ γος Α να α α α αρ γυ υ υ
υ ροι εν θλι ψε σι και νο ο ο σοις ε πι σκε
πτο ο με ε νοι η η μας και των ψυ χων η μων τας

νο ο σος α ναρ γυ υ ρως ι ι ω ω ω με ε ε
ε νοι

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Με γα λων α ξι ω θε ντες δω ρε ων πα
νε ε ε ευ φη η η η μοι εν τα πει νο τη τι
βι ι ς εν τη γη ε πο ο ο λι τε ε ευ σα α α
α σθε και δι ερ χο ο με νοι πα ντα α χθ
δω ρε αν των νο σος ς ντων τα πα α α θη ι
ω ω ω ω με ε ε ε νοι ω φθητε α γγε ε
λων συ νο ο ο μι ι ι λοι Κο σμα συν Δα
μι α νω ω ω ω τω ω σο ο φω α δελ
φοι οι τερ πνο ο τα τοι οι οι οι οι οι οι οι
οι οι και η μων τα α πα α θη ταις ευ χαι αις
η μων ι α α α σα α α σθε

Ὁ αὐτός.

Αγαλ λεται ο χο ροστων Α γι ων εις αι αι
ω ω νας βα σι λει αν γαρ ου ρα νω ων ε κλη

ρο νο ο ο μη η η σαν γη τα λει ψα να αυ
 των δε ξα α με ε νη ευ ω δι ι ι αν δι
 ε ε ε ε ε πνε ε ε ευ σε δσ λοι Χρι
 στσ ς γε γο ο ο ο να α α α σι κα τα σκη
 νω σα α ντες εις ζω ην την αι αι ω ω ω
 νι ι ι ι ον

Ὁ αὐτός.

I α τροι των α σθε νων των θη σου ροι τω ω
 ων ι ι ι α μα α των σω τη ρι οι των πι στων
 Α να ρ γυ ροι οι πα νε ευ κλε ε ει εις τς εν α
 να α γκαις κρα α α α ζο ο ο ο ντας και ο δυ
 νω ω με ε ε νς ι α α α σα α α σθε
 ι κε τευ οντες θε ο ο ο ον τον α α γα α θο ον
 λυ τρω σα σθαι η μας των πα γι ι δων τσ ς
 ς ε ε ε εχ θρα

Δόξα. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Ἦχος Πάσα

Δ ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Φ ^{Δι} αι δρα και ε ^{Κε} πι φώ ω τος α νε ε τει λε
ση η η η με ε ε ε ρον η μνη η μη των Α
ναρ γυ υ υ ρων Χρι ι στς λ α μ π ρ ω σ κ α τ α λ α μ π ρ

^{Πα} ο σα ταις α α κτι ι σι τω ω ν θ α υ μ α α α τ ω ν

δευ τε εν φι λε ορ τοι πι στω σ πα νη γυ ρι ι ι ι

^{Πα} σω ω ω ω μεν δευ τε τη σο ρω ω τώ ω ω ν Α α

γι ι ι ω ν προ θυ μω σ πα ντες προσ δρα α α α

μω ω ω ω μεν ο πως την τα χι στην ι α α σιν

^{Πα} α φθονω σ πα ρ αυ τω ω ω ω ν κο ο μι ι ι

^{Κε} σω ω με ε ε θα α ναρ γυ ρω σ γαρ πα ρε ε

χς ο ο ο σι πα α α σι τη ε νερ γει α τς Α

γι ι ο ο ο Πνε ευ μα α α τος των ι α

μα των τὰ ἀχα ρι ι ι σμα α α τα

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Και νυν και α ει και εις τας αι ω ναστων

αι ω νων α μην

Θεοτοκε συειη αμπελος η αληθι

νη η βλαστησα σα τον καρ ποντης ζω ης σε ι κε

τευ ο μεν πρεσβευε Δεσποινα με τα των Αναρ

γυ υ ρων και παν των των Α γι ι ων ε λε η

θη ναι τας ψυ χας η μω ω ω ν

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν Ἀναργύρων τῇ μνήμῃ πάντες συνδράμωμεν, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, καὶ ἀγνῶ συνειδότε, αὐτοῖς συνεκβοῶντες· Χαίροις дуάς, τῶν ἀσθενούντων ἢ ἴασις· ὅτι ὑμεῖς ἀπειλήφατε ἐκ Θεοῦ, τὴν ἐξουσίαν τῶν ἰάσεων.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου καλῶς φυλάξαντες, φιλαργυρίας νόσον, ἐκτεμόντες πανσόφως, ἰᾶσθε ἀναργύρως· ὅθεν ὑμῶν, τὴν πανσέβαστον κοίμησιν, ἀξιοχρέως τιμῶμεν θαυματουργοί. Ἴκετεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Ἴδου δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἅμα.

Ὡς παρρησίαν λαβόντες παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ, τοῦ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν, ἐκ ποικίλων κινδύνων, λυτρώσασθε τοὺς πίστει ὑμνοῦντας ὑμᾶς, θεοφόροι Ἀνάργυροι, καὶ ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ψυχῆς ἅμα καὶ τοῦ σώματος.

Ἦχος Πα. ς

Δ Πα
 ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Π Πα
 αν το τε ε χο ον τε ε ες Χρι ι ι στον
 ε νερ γουν τα α εν υ υ μιν Α γι οι Α να α αρ
 γυ υ υ ροι θαν μα τουρ γει ει τε ε ε Ε εν
 κο ο ο σμω α σθε νου ον τας θε ε ε ρα πε ευ
 ε ε ε ε τε και γαρ το ι α τρει ον υ υ μων πη

γη υ παρ χει α α νε ξα α αν τλη η η η τος
Μ **Κε**
 αν τλου με νη δε μα αλλον υ περ εκ βλυ υ υ ζει ει

Πα
 και χε ο με νη πε ρισ σευ ε ε ται καθ ε καστην
Δι **Πα**
 κε νου με ε ε νη και πλη θυ νο με ε ε ε νη

πα σι χο ρη γου ου σα α α και αι μη λει πο
 με ε ε ε νη και οι α ρυ ο με νοι κο ρεν

Δι **Πα**
 νυν ται ι ι α α μα α α α τα και αυ τη δι α
 με ε νει α α α δα πα α νη η η η τος τι ουν

υ μα ας κα λε ε ε σω ω ω ω μεν θε ρα ποντας
 ι α α τρους ψυ χων τε και αι αι σω μα α α των
 ι α τη ρας πα θω ων α α α νι ι α των δω ρε
 αν ι ω με νους α α α πα α α αν τας ει
 λη φο τας χα ρι σμα τα πα ρα του Σω τη η η η
 ρος Χρι ι στου του πα ρε χον τος η μιν το με ε γα
 ε ε ε λε ε ε ε ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ. Ἦχος Δι-Θ

Και νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
 ω νων α μην

Mε τα νοι α αν ου κεκτησαι ψυ χη α με ε τα
 νο η τε τι βρα δυ υ νεις τθ θα να τθ η το μη
 ε ε γ γι ζει και το τε ε λος ε ε φε στη κεν ως
 κλε ε πτης τη Θε ο το κω δρα με προσ πε
 σο ο ον

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ
Ῥδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Α
γι οἱ Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα τουρ
γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ασ η
μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
τε η μιν

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι η μας γεννηθεις εκ Παρ θε νου και σταυρω
σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα
να τον σκυ λε ευ σας και ε γερσιν δει ξας ως Θε ος μη πα
ρι δησους ε πλασας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι
λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
σω ω σον Σω τηρ ημων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά,
ἐὰν δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς

παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητροῦ, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *